

Po kolacji poszli do pokoju Keatinga. Charlie zapukał, kiedy nikt nie odpowiadał, postanowił wejść do środka. Reszta chłopców wahała się, ale w końcu także weszli. Rozejrzeli się ciekawie, Charlie zobaczył na biurku list do jakiejś kobiety i zaczął go czytać. Kiedy wszedł Keating, chłopiec bardzo się speszył i przeproszał. Potem chłopcy wyszli, zostawiając Neila, by porozmawiał z nauczycielem.

NEIL I KEATING

Neil powiedział mu, że kocha aktorstwo i właśnie to chciałby w życiu robić, podczas gdy ojciec zaplanował mu już karierę.

Keating poradził Neilowi, by szczerze porozmawiał z ojcem. Nie ma bowiem innego sposobu, by mógł żyć w zgodzie z samym sobą. Chłopiec obiecał, że zastanowi się nad tym rozwiązaniem.

W tym czasie Charlie, Todd, Cameron, Knox i Pitts poszli do grotty. Charlie grał na saksofonie, Cameron uczył się, Todd był zajęty pisaniem, Knox tworzył wiersz miłosny dla Chris, a Pitts starał się wyryć jakiś cytat na ścianie grotty. Knox skończył pisać i rozmyślał, jak pokazać swoje dzieło Chris.

Następnego dnia wstał bardzo wcześnie; pomimo że w nocy spadł śnieg, pojechał rowerem pod szkołę Chris. Wszedł do środka, odnalazł Chris stoją-

**KNOX
W SZKOLE
CHRIS**

cą w grupie na korytarzu, dał jej kartkę ze swoim wierszem i bukiet różyczek. Powiedział jej, że ją kocha, ale dziewczyna zdenerwowała się, że ciągle za nią chodzi i nie chciała go słuchać ani przyjąć kwiatów. Potem poszła na lekcję. Knox był zdesperowany, w czasie lekcji wszedł do klasy i w obecności kolegów i nauczyciela odczytał Chris wiersz i powiedział, że ją kocha.

Rozdział XII

KŁAMSTWO NEILA

Po lekcji angielskiego pan Keating chciał porozmawiać z Neilem. Zapytał go, czy rozmawiał z ojcem. Chłopiec skłamał, że tak. Powiedział, że wszystko jest w porządku i ojciec pozwolił mu wziąć udział w spektaklu.

Wieczorem uczniowie mieli jechać z panem Keatingiem na premierę spektaklu *Sen nocy letniej* w szkole Henley Hall. Czekali na niego w holu Akademii. **Nagle Knox zauważył w drzwiach Chris.** Był przestraszony, że Chris przyszła do jego szkoły, gdzie nie wolno było przebywać dziewczętom. Bał się, co będzie, jeśli zobaczy ich razem jakiś nauczyciel. Dziewczyna przyszła prosić go, żeby już więcej za nią nie chodził. Ostrzegła go też, że Chet wie już o wydarzeniu w szkole i jest wściekły. Knox twierdził, że ją kocha. Poprosił,

SPEKTAKL

Jak wyglądał Keating?

Średniego wzrostu i niewielkiej postury był przeciętnie wyglądającym mężczyzną po trzydziestce. Miał inteligentne brązowe oczy, średniej długości ciemne włosy i nie schodzący z twarzy ciepły uśmiech. Robił wrażenie osoby godnej szacunku i znakomicie wykształconej [...]. (s. 9)

Czym różnił się od innych nauczycieli?

- ◆ był zawsze uśmiechnięty;
- ◆ przyjazny w stosunku do uczniów, lubił ich;
- ◆ stosował niekonwencjonalne metody nauczania;
- ◆ starał się zachęcić swoich uczniów do samodzielnego myślenia;
- ◆ nie straszył ich, nie stosował kar, nie zmuszał do nauki;
- ◆ chętnie rozmawiał z uczniami na różne tematy;
- ◆ interesował się ich problemami i starał się im pomagać;
- ◆ był spontaniczny, otwarty na nowe pomysły;
- ◆ cieszył się z sukcesów swoich uczniów i potrafił im to okazać;
- ◆ umiał zmotywować ich do nauki.

Gale Nolan – dyrektor szkoły, ponad wszystko liczyły się dla niego cztery zasady szkoły: honor, doskonałość, tradycja i dyscyplina. **Uczniowie, jego zdaniem, powinni się podporządkować regułom i pilnie uczyć**, aby przygotować się do college'u.

Problematyka

Powieść przedstawia **problemy związane z dojrzewaniem i wychowaniem chłopców, przygotowaniem ich do dorosłego życia. Mówi o prawie każdego człowieka do wolności i realizacji swoich marzeń, o prawie do młodzieńczego buntu, o występowaniu przeciw rygorom i utartym schematom (postępowania). John Keating uświadamia chłopcom, że każdy może uczynić swoje życie niezwykłym.** Uczy ich samodzielnego myślenia, pokazuje nowe, niekonwencjonalne metody zdobywania wiedzy. Przekonuje ich, że nie można być „bezmyślnym stadem” i powtarzać cudzych opinii, bo **w życiu ważna jest indywidualność i odwaga w wyrażaniu własnego zdania, nawet jeśli nie jest ono akceptowane przez ogół.** Pod wpływem nauczyciela chłopcy zmieniają się. W myśl zasady Horacego – „**carpe diem**” postanawiają zmienić swoje życie. Uczą się cieszyć każdym dniem, próbują realizować własne marzenia, mądrze korzystać z życia i patrzeć na świat z innej perspektywy. Szukają własnych dróg, każdy z nich odkrywa cel, do którego warto dążyć. Dzięki „Stowarzyszeniu umarłych poetów” kształtują swoją osobowość, odkrywają w sobie wrażliwość na piękno poezji, poznają wartość prawdziwej przyjaźni. Neil odkrywa swoją pasję – teatr, Knox zdobywa

Wypracowania

Czy rodzice powinni narzucać dzieciom swoją wolę? – Twoje refleksje po lekturze *Stowarzyszenia umarłych poetów* N. H. Kleinbaum

Powieść Nancy H. Kleinbaum *Stowarzyszenie umarłych poetów* opowiada o dojrzewaniu do dorosłego życia, o prawie do wolności i realizacji swoich marzeń. Do refleksji skłania szczególnie historia Neila – jednego z uczniów Akademii Weltona. Zastanawiając się nad jego smutnym losem, nie sposób nie zadać sobie pytania: czy rodzice powinni narzucać dzieciom swoją wolę? Postaram się znaleźć odpowiedź na to pytanie, przyglądając się życiu Neila.

Neil to chłopiec niezwykle inteligentny i wrażliwy. Należy też do grona najlepszych uczniów swojej szkoły. Jest lubiany przez kolegów i nauczycieli, łatwo nawiązuje przyjaźnie, szybko udaje mu się porozumieć z nowym współlokatorem – Toddem, pomimo że Todd jest nieśmiały i zamknięty w sobie. Darzy też sympatią i szacunkiem pana Keatinga, ponieważ podobają mu się metody stosowane przez nauczyciela i oryginalny sposób prowadzenia lekcji. Podziwia Keatinga przede wszystkim za jego umiejętność odważnego głoszenia swoich opinii. Niezwykły wydaje mu się też fakt, że nauczy-

Test

i kurczowo przywiązane do tradycji oraz dyscypliny dyrektorowi.

Dlatego też, odpowiadając na postawione wcześniej pytanie, z całą pewnością mogę stwierdzić, że Akademia Weltona nie była wcale tak dobrą szkołą, jak twierdził jej dyrektor, bo choć pozornie najlepsza i elitarna, opierała się na schematach i była nieprzyjazna dla uczniów.

Zadania sprawdzające

Test

1. John Keating był nauczycielem:
 - a) historii;
 - b) łaciny;
 - c) języka angielskiego;
 - d) języka francuskiego.
2. Dyrektorem Akademii Weltona był:
 - a) pan Perry;
 - b) Joe Danburry;
 - c) Gale Nolan;
 - d) Hager.
3. Kandydaci „Stowarzyszenia umarłych poetów” zajmowali się: